

ትንቢተ : ዕንባቆም ::

(ክላሳ.1.20020507)

ትንቢተ : ዕንባቆም ፡ ምዕራፍ : 1 ::

ምዕራፍ : 1 ::

1 ፤ ነቢዩ ፡ ዕንባቆም ፡ ያየው ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ።

2 ፤ አቤቱ ፡ እኔ ፡ ስጮኸ ፡ የማትሰማው ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፡ ስለ ፡ ግፍ ፡ ወዳንተ ፡ እጮኸለኸ ፡ አንተም ፡ አታድንም ።

3 ፤ በደልንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አሳየኸኝ ፡ ጠማምነትንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትመለከታለኸ ፡ ጥፋትና ፡ ግፍ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፤ ጠብና ፡ ክርክር ፡ ይነሣሉ ።

4 ፤ ስለዚህ ፡ ሕግ ፡ ላልቷል ፡ ፍርድም ፡ ድል ፡ ነሥቶ ፡ አይወጣም ፤ ኅጢአተኛ ፡ ጸድቅን ፡ ይከሳልና ፤ ስለዚህ ፡ ፍርድ ፡ ጠማማ ፡ ኾኖ ፡ ይወጣል ።

5 ፤ እናንተ ፡ የምትንቁ ፡ ሆይ ፡ አንድ ፡ ቢተርክላችኹ ፡ ስንኳ ፡ የማታምኑትን ፡ ሥራ ፡ በዘመናችኹ ፡ እሠራለኸና ፡ እዩ ፡ ተመልከቱ ፡ ተደነቁ ።

6 ፤ እንሆ ፡ የእነርሱ ፡ ያልኾነውን ፡ መኖሪያ ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ ስፋት ፡ ላይ ፡ የሚኼዱትን ፡ መራሮችንና ፡ ፈጣኞችን ፡ ሕዝብ ፡ ከለዳውያንን ፡ አስነሣለኸ ።

7 ፤ እነርሱ ፡ የሚያስፈሩና ፡ የሚያስደነግጡ ፡ ናቸው ፤ ፍርዳቸውና ፡ ክብራቸው ፡ ከራሳቸው ፡ ይወጣል ።

8 ፤ ፈረሶቻቸውም ፡ ከነብር ፡ ይልቅ ፡ ፈጣኞች ፡ ናቸው ፡ ከማታም ፡ ተኩላ ፡ ይልቅ ፡ ጨካኞች ፡ ናቸው ፤ ፈረሶቻቸውም ፡ ይንሳፈሩሉ ፡ ከሩቅም ፡ ይመጣሉ ፡ ለመብልም ፡ እንደሚቸኩል ፡ ንስር ፡ ይበራሉ ።

9 ፤ ኹሉም ፡ ለግፍ ፡ ሥራ ፡ ይመጣሉ ፡ ፈታቸውንም ፡ እንደ ፡ ምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ያቀናሉ ፤ ምርኮኛዎችንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ ይሰበስባሉ ።

10 ፤ በነገሥታት ፡ ላይ ፡ ያላግጣሉ ፡ መሳፍንትም ፡ ዋዛ ፡ ኾነውላቸዋል ፤ በምሽጉ ፡ ኹሉ ፡ ይሥቃሉ ፡ ዐፈሩንም ፡ ከምረው ፡ ይወስዱታል ።

11 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ ዐልፎ ፡ ይኼዳል ፡ ይበድልማል ፤ ኅይሉንም ፡ አምላክ ፡ ያደርገዋል ።

12 ፤ አቤቱ ፡ የተቀደሰኸ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ አንተ ፡ ከዘለዓለም ፡ ዝምሮ ፡ አልነበርኸምን ፡ እኛ ፡ አንምትም ፤ አቤቱ ፡ ለፍርድ ፡ ሠርተኸዋል ፡ ለተግሣጽም ፡ አድርገኸዋል ።

13 ፤ ዐይኖችኸ ፡ ክፉ ፡ እንዳያዩ ፡ ንጹሐን ፡ ናቸው ፡ ጠማምነትንም ፡ ትመለከት ፡ ዘንድ ፡ አትቸልም ፤ አታላዮችንስ ፡ ለምን ፡ ትመለከታለኸ ፡ ኅጢአተኛውስ ፡ ከርሱ ፡ ይልቅ ፡ ጸድቅ ፡ የኾነውን ፡ ሲውጠው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ዝም ፡ ትላለኸ ።

14 ፤ ሰዎችንም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ዓሣዎች ፡ አለቃም ፡ እንደሌላቸው ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ ለምን ፡ ታደርጋቸዋለኸ ።

15 ፤ ኹሉን ፡ በመቃጥን ፡ ያወጣል ፡ በመረቡም ፡ ይይዛቸዋል ፡ በአሽክላውም ፡ ውስጥ ፡ ያከማቸዋል ፤ ስለዚህ ፡ ደስ ፡ እያለው ፡ እልል ፡ ይላል ።

16 ፤ ዕድል ፡ ፈንታው ፡ በእነርሱ ፡ ሰብታለችና ፡ መብሉም ፡ በዝቷልና ፡ ስለዚህ ፡ ለመረቡ ፡ ይሠዋል ፡ ለአሽክላውም ፡ ያጥናል ።

17 ፤ ስለዚህ ፡ መረቡን ፡ ይጥላልን ፡ አሕዛብንም ፡ ዘወትር ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ አይራራምን ።

ትንቢተ : ዕንባቆም ፡ ምዕራፍ : 2 ::

ምዕራፍ : 2 ::

1 ፤ በመጠበቂያዬ ፡ ላይ ፡ እቆማለኹ ፡ በዐምባ ፡ ላይም ፡ እወጣለኹ ፤ የሚናገረኝንም ፡ ስለ ፡ ክርክሬም ፡ የምመልሰውን ፡ ዐውቅ ፡ ዘንድ ፡ እመለከታለኹ ።

2 ፤ እግዚአብሔርም ፡ መለሰልኝ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— አንባቢው ፡ ይፈጥን ፡ ዘንድ ፡ ራዕዩን ፡ ጸፍ ፡ በጽላትም ፡ ላይ ፡ ግለጠው ።

3 ፤ ራዕዩ ፡ ገና ፡ እስከተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ ነው ፡ ወደ ፡ ፍጻሜውም ፡ ይቸኩላል ፡ ርሱም ፡ አይዋሽም ፤ ቢዘገይም ፡ በርግጥ ፡ ይመጣልና ፡ ታገሠው ፤ ርሱ ፡ አይዘገይም ።

4 ፤ እንሆ ፡ ነፍሱ ፡ ከፍታለች ፡ በውስጡም ፡ ቅን ፡ አይደለችም ፤ ጸድቅ ፡ ግን ፡ በእምነቱ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ።

5 ፤ ርሱ ፡ አታላይና ፡ ኹሩ ፡ ሰው ፡ ነው ፤ በስፍራው ፡ ዐርፎ ፡ አይቀመጥም ፤ ሥሥቱን ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ ያሰፋል ፡ ርሱም ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ አይጠግብም ፤ አሕዛብንም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ይሰበስባል ፡ ወገኖቹንም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ያከማቻል ።

6 ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡— ለርሱ ፡ ያልኾነውን ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ለሚሰበስብ ፡ መያዣውንም ፡ ለራሱ ፡ የሚያበዛ ፡ ወዮለት! እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፡ እያሉ ፡ ምሳሌ ፡ አይመስሉበትምን ።

7 ፤ ተረትም ፡ አይተርቱበትምን ። የሚነክሱኝ ፡ ድንገት ፡ አይነሡብኝምን ። የሚያስጨንቁኝም ፡ ይነቃሉ ፤ ለእነርሱም ፡ ብዝበዛ ፡ ትኾናለኝ ።

8 ፤ የሰውን ፡ ደም ፡ ስላፈሰሰኝ ፡ በምድራቱና ፡ በከተማዬቱም ፡ በርሷም ፡ በሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ስላደረግኸው ፡ ግፍ ፡ አንተ ፡ ብዙዎችን ፡ አሕዛብን ፡ በዝብዘኻልና ፡ ከአሕዛብ ፡ የቀሩት ፡ ኹሉ ፡ ይበዘብዙኻል ።

9 ፤ ከክፉ ፡ እንዲድን ፡ ጐገጦውን ፡ በከፍታ ፡ ላይ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ለቤቱ ፡ ክፉ ፡ ትርፍን ፡ ለሚሰበስብ ፡ ወዮለት!

10 ፤ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ አጥፍተኻልና ፡ ለቤትኝ ፡ ዕፍረትን ፡ መክረኻል ፡ በነፍስኸም ፡ ላይ ፡ ጎጢአትን ፡ አድርገኻል ።

11 ፤ ድንጋይም ፡ ከግንብ ፡ ውስጥ ፡ ይጮኻል ፡ ዕንጨትም ፡ ከውቅር ፡ ውስጥ ፡ ይመልስለታል ።

12 ፤ ከተማን ፡ በደም ፡ ለሚሠራ ፡ ከተማንም ፡ በጎጢአት ፡ ለሚመሠርት ፡ ወዮለት!

13 ፤ እንሆ ፡ አሕዛብ ፡ ስለ ፡ እሳት ፡ እንዲሠሩ ፡ ወገኖችም ፡ ስለ ፡ ከንቱነት ፡ እንዲደክሙ ፡ ከሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የኾነ ፡ አይደለምን ።

14 ፤ ውሃ ፡ ባሕርን ፡ እንደሚከድን ፡ ምድር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ክብር ፡ በማወቅ ፡ ትሞላለችና ።

15 ፤ ጎፍረት ፡ ሥጋውን ፡ ለማየት ፡ ባልንጀራውን ፡ ለሚያጠጣ ፡ ክፉንም ፡ ለሚጨምርበት ፡ ለሚያስክረውም ፡ ወዮለት!

16 ፤ በክብር ፡ ፋንታ ፡ ዕፍረት ፡ ሞልቶብኻል ፤ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ጠጥተኝ ፡ ተንገድገድ ፤ የእግዚአብሔር ፡ የቀኙ ፡ ጽዋ ፡ ይመለስብኻል ፡ ዕፍረትም ፡ በክብርኸ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ።

17 ፤ የሰውንም ፡ ደም ፡ ስላፈሰሰኝ ፡ በምድራቱና ፡ በከተማዬቱም ፡ በርሷም ፡ በሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ስላደረግኸው ፡ ግፍ ፡ በሊባኖስ ፡ ላይ ፡ የሠራኸው ፡ ግፍ ፡ ይከድንኻል ፤ የአራዊትም ፡ አደጋ ፡ ያስፈራራኻል ።

18 ፤ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ ሠራው ፡ የቀረጸው ፡ ለምን ፡ ጥቅም ፡ ነው ። ዲዳንም ፡ ጣዖት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ሠራው ፡ የታመነበቱ ፡ ሐሰትን ፡ የሚያስተምር ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ።

19 ፤ ዕንጨቱን ፡— ንቃ ፡ ዲዳውንም ፡ ድንጋይ ፡— ተነሣ ፡ ለሚለው ፡ ወዮለት! በእውኑ ፡ ይህ ፡ ያስተምራልን ። እንሆ ፡ በወርቅና ፡ በብር ፡ ተለብጧል ፡ ምንም ፡ እስትንፋስ ፡ የለበትም ።

20 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በተቀደሰ ፡ መቅደሱ ፡ አለ ፤ ምድርም ፡ ኹሉ ፡ በፊቱ ፡ ዝም ፡ ትበል ።

_____ትንቢት ፡ ዕንባቆም ፡ ምዕራፍ ፡ 3 ። _____

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ የነቢዩ ፡ የዕንባቆም ፡ ጸሎት ፡ በመዝሙር ።

2 ፤ አቤቱ ፡ ዝናኸን ፡ ሰምቼ ፡ ፈራኸ ፤ አቤቱ ፡ በዓመታት ፡ መካከል ፡ ሥራኸን ፡ ፈጽሞ ፤ በዓመታት ፡ መካከል ፡ ትታወቅ ፤ በመዓት ፡ ጊዜ ፡ ምሕረትን ፡ ዐስብ ።

3 ፤ እግዚአብሔር : ከቴማን ፥ ቅዱሱም ፥ ከፋራን ፥ ተራራ ፥ ይመጣል ። ክብሩ ፥ ሰማያትን ፥ ከድኗል ፥ ምስጋናውም ፥ ምድርን ፥ ሞልቷል ።

4 ፤ ጸዳሉም ፥ እንደ ፡ ብርሃን ፥ ነው ፤ ጨረረ ፥ ከእጁ ፥ ወጥቷል ፤ ጎይሉም ፥ በዚያ ፥ ተሰውሯል ።

5 ፤ ቸነፈር ፥ በፊቱ ፥ ይኼዳል ፥ የእሳትም ፥ ነበልባል ፥ ከእግሩ ፥ ይወጣል ።

6 ፤ ቆመ ፥ ምድርንም ፥ አወካት ፤ ተመለከተ ፥ አሕዛብንም ፥ አናወጠ ፤ የዘለዓለምም ፥ ተራራዎች ፥ ተቀጠቀጡ ፥ የዘለዓለምም ፥ ከፈረቀዎች ፥ ቀለጡ ፤ መንገዱ ፥ ከዘለዓለም ፥ ነው ።

7 ፤ የኢትዮጵያ ፥ ድንኳኖች ፥ ሲጨነቁ ፥ አየኹ ፤ የምድያም ፥ አገር ፥ መጋረጃዎች ፥ ተንቀጠቀጡ ።

8 ፤ በእውኑ ፥ እግዚአብሔር ፥ በወንዞች ፥ ላይ ፥ ተቈጥቷልን ፥ ቀጣኝ ፥ በወንዞች ፥ ላይ ፥ መዓትኸም ፥ በባሕር ፥ ላይ ፥ ነውን ፥ በፈረሶችኸና ፥ በማዳንኸ ፥ ሠረገላዎች ፥ ላይ ፥ ተቀምጠኸልና ።

9 ፤ በቃልኸ ፥ እንደ ፥ ማልኸ ፥ መቅሠፍትኸን ፥ አወጣኸ ፤ ቀስትኸንም ፥ ገተርኸ ፤ ምድርን ፥ ሰንጥቀኸ ፥ ፈላሾችን ፥ አወጣኸ ።

10 ፤ ተራራዎች ፥ አንተን ፥ አይተው ፥ ተጨነቁ ፤ የውሃ ፥ ሞገድ ፥ ዐልፏል ፤ ቀላዩም ፥ ድምፁን ፥ ሰጥቷል ፥ እጁንም ፥ ወደ ፥ ላይ ፥ አንሥቷል ።

11 ፤ ፍላጻዎችኸ ፥ ከወጡበት ፥ ብርሃን ፥ የተነሣ ፥ ከሚንገገገውም ፥ ከጦርኸ ፥ ጸዳል ፥ የተነሣ ፥ ፀሐይና ፥ ጨረቃ ፥ በመኖሪያቸው ፥ ቆሙ ።

12 ፤ በምድር ፥ ላይ ፥ በመዓት ፥ ተራመድኸ ፤ አሕዛብን ፥ በቀጣ ፥ አኼድኸቸው ።

13 ፤ ሕዝብኸን ፥ ለመታደግ ፥ የቀባኸውንም ፥ ለማዳን ፥ ወጣኸ ፤ የኅጢአተኛውን ፥ ቤት ፥ ራስ ፥ ቀጠቀጥኸ ፤ መሠረቱን ፥ እስከ ፥ ዐንገቱ ፥ ድረስ ፥ ገለጥኸ ።

14 ፤ የአለቃዎችን ፥ ራስ ፥ በገዛ ፥ በትራቸው ፥ ወጋኸ ፤ እኔን ፥ ይበትኑ ፥ ዘንድ ፥ እንደ ፥ ዐውሎ ፥ ነፋስ ፥ መጡ ፤ ችግረኛውን ፥ በስውር ፥ ለመዋጥ ፥ ደስታቸው ፥ ነው ።

15 ፤ ፈረሶችኸን ፥ በባሕር ፥ በብዙ ፥ ውሃዎችም ፥ ላይ ፥ አስረገጥኸ ።

16 ፤ እኔ ፥ ሰምቻለኹ ፥ ልቤም ፥ ደነገጠብኝ ፤ ከድምፁ ፥ የተነሣ ፥ ከንፈሮቼ ፥ ተንቀጠቀጡ ፤ መንቀጥቀጥ ፥ ወደ ፥ ዐጥንቶቼ ፥ ውስጥ ፥ ገባ ፤ በስፍራዬ ፥ ኾኜ ፥ ተናወጥኹ ፤ በሚያስጨንቁን ፥ ሕዝብ ፥ ላይ ፥ እስኪመጣ ፥ ድረስ ፥ የመከራን ፥ ቀን ፥ ዝም ፥ ብዬ ፥ እጠብቃለኹ ።

17 ፤ ምንም ፥ እንኳ ፥ በለስም ፥ ባታፈራ ፥ በወይንም ፥ ሐረግ ፥ ፍሬ ፥ ባይገኝ ፥ የወይራ ፥ ሥራ ፥ ቢጎድል ፥ ዕርሾችም ፥ መብልን ፥ ባይሰጡ ፥ በጎች ፥ ከበረቱ ፥ ቢጠፉ ፥ ላሞችም ፥ በጋጡ ፥ ውስጥ ፥ ባይገኙ ፥

18 ፤ እኔ ፥ ግን ፥ በእግዚአብሔር ፥ ደስ ፥ ይለኛል ፤ በመድኅኒቴ ፥ አምላክ ፥ ሐሤት ፥ አደርጋለኹ ።

19 ፤ ጌታ ፥ እግዚአብሔር ፥ ጎይሌ ፥ ነው ፤ እግሮቼን ፥ እንደ ፥ ዋላ ፥ እግሮች ፥ ያደርጋል ፤ በከፍታዎችም ፥ ላይ ፥ ያስኼደኛል ❖